ἡ Ζωή ἐδῶ καὶ ἀλλοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Θίασος Κυβέλης». «Τὸ Ξυδοκοτσύκανδρο».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Θίασος Σωκρατῆ). «Ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θίασος Μ. Κοτοπούλη). «Ἤλιος δι' τοὺς τρεῖς»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ Βασίλισσα».
ΠΑΠΑ-ΓΙΑΝΝΟΥ (Θίασος Ἀγγελοπούλου). (300 Ἕξεις στὸ Λεπτό, ΤΡΙΑΝΟΝ (Θίασος Λάμπρη), «Λίπη τὴς Μαίης Νύχτας».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μορία Πεντεχαλτσισσα».
ΙΝΤΕΑΛ. «Κορδιὰ χορευτάρες».
ΟΥΦΑ. «Ἑκάγους ἀφιόδισους».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ νύφη θυμηδεύτη».
ΣΠΑΝΤΙΤ. «Μορία Πεντεχαλτσισσα»

★★

ΑΘΗΝΑ-ΙΚΟΝ. «Μόσχα».
Α.Ο.Σ.Ο. «Βαλέντινα».
ΑΧΙΑΛΕΙΟΝ. «Λάβρη».
ΗΑΥΣΙΑ (Καλλιθέα). «Τεχνάν».
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ. «Κόσανα χρίνοι».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἀπάλοιμοι τοῦ γάτου».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Πειραιᾶς). «Μεγάλη κεφάλωσις».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Σφάξε».
ΡΟΖΙΚΑΛΙΡ. «Ο εὐφυγενικὸς φίλος».
ΣΠΑΝΤΙΤ (Πειραιᾶς). «Ο τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων».

πλοιοτῶν καὶ πρὸς τὴν ἄφραν τοῦ ἰδίου νομοῦς εἰς τὰ διοικοῦν τῆς ἀδιδῶς χώρας, τὰ ἀκαῖα ἀφεσις τυλίγων καὶ ὑφῶν ἐλκοειδῆν τοῦ σπιμιτοῦ.

Ἡ ἐργάτρια, τότε, τρυφῆ πρὸς τὰ κάτω τὰ ὤφρα τοῦ σχεμιαπιθέτος κόμβου καὶ τὰ κόβει ἀπὸ τὸ ἐπιλάκαινο τῶν κόμβου μὲ τὸ μαχαιράκι, τὰ ἀνοίων πάντοτε κρατεῖ ἔτοιμον. Ἀμέσως ἀφαιρεῖς ἕνα ἄλλο ζεύγος κλωστῶν τοῦ σχεμιτοῦ καὶ δένει ἄλλον κόμβον καὶ κόβει κοφῆδῆς εἰς ἄλα τὰ πλάτος τοῦ ἐγκιμιεμένου χαλιοῦ. Ἀεν εἶνε πολὺ εὐκολον νὰ μπορεσλεοδῆη κανεὶς μίαν τοιαῦτη ἐργάτριαν, ἐργοδοτῶν μὲ τοιοῦτον τὰ μεγάλη ἐπιμελοῦτήν, εἰς τὸ δέκατο τὸν χόνιον. Τὰ χέρια τῆς γυνοῦνται νὰ ἀτιφῆνωστεν σφεδτικοῦρη καὶ δὴν ἀπαιτεῖν πορὰ πόνον εἰς ἀφορὰ διαστήματα, ὅταν ἐπάρχῃ ἀνάγκη γὰ νὰ ἀυιδοκτεοθῆ τὸ πρωτεῖον τοῦ τεχνίτου.

Μὲτὶ τὸ δέκα μὲς ὀρίζοντὶς στὰ ἡ ἐργάτρια πεγνὰ μὶαν κρόσην, ἀτεπὰ μὲ ἕνα κόπανο-χτένι διὰ νὰ κατεκαθῆη αὐτὴν μέσα σὸ σταμὶ, ἀτεδέξει πρὸ τὰ ἑπάνω τὴν θέρνα, ἀὐτὰ ἀλλάζουν θέαν αἰ κόπανοι, πρὸ νὰ δεὶτεστὴν κρόσην, κατεθέτει τὴν θέρνα γὰ νὰ ἐπανέλθεν εἰ ὄφυια τὴωστεὶ εἰς τὴν ἄκρον τοῦ, ἀτεπὰ νὰ ἐπαλλάξῃ τὰ κόπανα ἕνεκα νὰ ξεκαρζῆει τὴ δέκατο τὸν κόνιον. Τὰ χέρια τὴς γυνοῦνται νὰ ἀτιφῆνωστεν σφεδτικοῦρη καὶ δὴν ἀπαιτεῖν πορὰ πόνον εἰς ἀφορὰ διαστήματα, ὅταν ἐπάρχῃ ἀνάγκη γὰ νὰ ἀυιδοκτεοθῆ τὸ πρωτεῖον τοῦ τεχνίτου.

—Ἀεὶ τὸ δέκα μὲς ὀρίζοντὶς στὰ ἡ ἐργάτρια πεγνὰ μὶαν κρόσην, ἀτεπὰ μὲ ἕνα κόπανο-χτένι διὰ νὰ κατεκαθῆη αὐτὴν μέσα σὸ σταμὶ, ἀτεδέξει πρὸ τὰ ἑπάνω τὴν θέρνα, ἀὐτὰ ἀλλάζουν θέαν αἰ κόπανοι, πρὸ νὰ δεὶτεστὴν κρόσην, κατεθέτει τὴν θέρνα γὰ νὰ ἐπανέλθεν εἰ ὄφυια τὴωστεὶ εἰς τὴν ἄκρον τοῦ, ἀτεπὰ νὰ ἀλλάξῃ τὰ κόπανα ἕνεκα νὰ ξεκαρζῆει τὴ δέκατο τὸν κόνιον. Τὰ χέρια τὴς γυνοῦνται νὰ ἀτιφῆνωστεν σφεδτικοῦρη καὶ δὴν ἀπαιτεῖν πορὰ πόνον εἰς ἀφορὰ διαστήματα, ὅταν ἐπάρχῃ ἀνάγκη γὰ νὰ ἀυιδοκτεοθῆ τὸ πρωτεῖον τοῦ τεχνίτου.

Μὲτὶ τὸ δέκα μὲς ὀρίζοντὶς στὰ ἡ ἐργάτρια πεγνὰ μὶαν κρόσην, ἀτεπὰ μὲ ἕνα κόπανο-χτένι διὰ νὰ κατεκαθῆη αὐτὴν μέσα σὸ σταμὶ, ἀτεδέξει πρὸ τὰ ἑπάνω τὴν θέρνα, ἀὐτὰ ἀλλάζουν θέαν αἰ κόπανοι, πρὸ νὰ δεὶτεστὴν κρόσην, κατεθέτει τὴν θέρνα γὰ νὰ ἐπανέλθεν εἰ ὄφυια τὴωστεὶ εἰς τὴν ἄκρον τοῦ, ἀτεπὰ νὰ ἀλλάξῃ τὰ κόπανα ἕνεκα νὰ ξεκαρζῆει τὴ δέκατο τὸν κόνιον. Τὰ χέρια τὴς γυνοῦνται νὰ ἀτιφῆνωστεν σφεδτικοῦρη καὶ δὴν ἀπαιτεῖν πορὰ πόνον εἰς ἀφορὰ διαστήματα, ὅταν ἐπάρχῃ ἀνάγκη γὰ νὰ ἀυιδοκτεοθῆ τὸ πρωτεῖον τοῦ τεχνίτου.

—Ἀε